

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету
Міністрів України

Переклад затверджений

Виконуючий обов'язки генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Д. В. Чорний
(ініціали та прізвище)

10 лютого 2023 р.

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2020/262

від 19 грудня 2019 року

про загальний режим акцизного податку

(нова редакція)

(ОВ L 058 27.02.2020, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник
сторінка дата

► мі ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2022/543 від 05 квітня 2022 L 107 року

13 06.04.2022

З виправленнями, внесеними:

► С1 Виправленням, ОВ L 409, 04.12.2020, с. 38 (2020/262)

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2020/262

від 19 грудня 2019 року

про загальний режим акцизного податку

(нова редакція)

ГЛАВА I

Загальні положення

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В **ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2020/262**
від 19 грудня 2019 року
про загальний режим акцизного податку
 (нова редакція)
 (ОВ L 058 27.02.2020, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2022/543 від 05 квітня 2022 року	L 107	13	06.04.2022

З виправленнями, внесеними:

► C1 Виправленням, ОВ L 409, 04.12.2020, с. 38 (2020/262)

▼ В **ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2020/262**
від 19 грудня 2019 року
про загальний режим акцизного податку
 (нова редакція)

ГЛАВА I

Загальні положення

Стаття 1

Предмет

1. Ця Директива встановлює загальний режим акцизних податків, якими прямо або опосередковано оподатковують споживання наведених нижче товарів («підакцизні товари»):

- (a) енергетичні продукти та електроенергія, на які поширюється дія Директиви 2003/96/ЄС;
- (b) спирт та алкогольні напої, на які поширюється дія директив 92/83/ЄЕС та 92/84/ЄЕС;
- (c) оброблений тютюн, на який поширюється дія Директиви 2011/64/ЄС.

2. Держави-члени можуть стягувати інші непрямі податки на підакцизні товари для конкретних цілей, за умови що такі податки відповідають правилам оподаткування Союзу, застосовним до акцизного податку або податку на додану вартість, що стосуються визначення бази оподаткування, обчислення та стягнення податку, а також контролю сплати податку, крім положень про звільнення від його сплати.

3. Держави-члени можуть стягувати податки із:

- (a) продуктів, крім підакцизних товарів;
- (b) надання послуг, у тому числі тих, що стосуються підакцизних товарів, які не можна класифікувати як податки з обороту.

Проте в контексті торгівлі між державами-членами стягнення таких податків не повинне спричиняти формальності, пов'язані з перетином кордонів.

Стаття 2

Застосування Митного кодексу Союзу до підакцизних товарів

1. Формальності, встановлені митними положеннями Союзу щодо ввозу товарів на митну територію Союзу, застосовують *mutatis mutandis* до ввезення підакцизних товарів на територію Союзу з територій, зазначених у статті 4(2).
2. Формальності, встановлені митними положеннями Союзу щодо вивозу товарів із митної території Союзу, застосовують *mutatis mutandis* до вивезення підакцизних товарів із території Союзу на одну з територій, зазначених у статті 4(2).
3. Як відступ від параграфів 1 і 2, Фінляндії дозволено — для цілей переміщення підакцизних товарів між територією зазначеної держави-члена та територіями, зазначеними у пункті (с) статті 4(2), — застосовувати ті самі процедури, що їх застосовують до таких переміщень у межах території зазначеної держави-члена.
4. Статті 14–46 не застосовують до підакцизних товарів, які мають митний статус товарів з-поза меж Союзу, як означено у пункті (24) статті 5 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №952/2013 (¹).

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «авторизований розпорядник складу» означає фізичну або юридичну особу, авторизовану компетентними органами держави-члена в рамках господарської діяльності такої особи виробляти, переробляти, тримати, зберігати, отримувати або відправляти підакцизні товари під режимом відстрочення сплати акцизного податку на території податкового складу;
- (2) «територія держави-члена» означає територію держави-члена, до якої застосовуються положення Договорів відповідно до статей 349 та 355 ДФЄС, крім третіх територій;
- (3) «територія Союзу» означає території держав-членів;
- (4) «треті території» означає території, зазначені у статті 4(2) і (3);
- (5) «треті країни» означає будь-яку державу або територію, до якої не застосовують Договір;
- (6) «режим відстрочення сплати акцизного податку» означає податковий режим, що передбачає відстрочення сплати акцизного податку, застосовний до виробництва, перероблення, тримання, зберігання або переміщення підакцизних товарів;
- (7) «ввіз», «ввезення» або «імпортування» означає випуск товарів для вільного обігу відповідно до статті 201 Регламенту (ЄС) №952/2013;

- (8) «незаконне ввезення» означає ввезення товарів на територію Союзу, які не було поміщено під випуск для вільного обігу відповідно до статті 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013 та для яких виник митний борг згідно зі статтею 79(1) зазначеного Регламенту, або виник би, якби товари підлягали сплаті митних зборів;
- (9) «зареєстрований одержувач» означає фізичну або юридичну особу, авторизовану компетентними органами держави-члена призначення в рамках господарської діяльності такої особи та на умовах, встановлених такими органами, одержувати підакцизні товари, що їх переміщують з території іншої держави-члена під режимом відстрочення сплати акцизного податку;
- (10) «зареєстрований відправник» означає фізичну або юридичну особу, авторизовану компетентними органами держави-члена ввозу, лише відправляти підакцизні товари під режимом відстрочення сплати акцизного податку після їх випуску для вільного обігу згідно зі статтею 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013 в рамках господарської діяльності такої особи та на умовах, встановлених такими органами;
- (11) «податковий склад» означає місце, де авторизований розпорядник складу в рамках господарської діяльності такої особи виробляє, переробляє, тримає, зберігає, отримує або відправляє підакцизні товари, до яких застосовано режим відстрочення сплати акцизного податку, відповідно до певних умов, встановлених компетентними органами держави-члена, де розташований податковий склад;
- (12) «сертифікований відправник» означає фізичну або юридичну особу, зареєстровану компетентними органами держави-члена відправлення як суб'єкт, що здійснює в рамках своєї господарської діяльності відправлення підакцизних товарів, які були випущені для споживання на території однієї держави-члена, а потім переміщені на територію іншої держави-члена;
- (13) «сертифікований отримувач» означає фізичну або юридичну особу, зареєстровану компетентними органами держави-члена призначення як суб'єкт, що здійснює в рамках своєї господарської діяльності отримання підакцизних товарів, які були випущені для споживання на території однієї держави-члена, а потім переміщені на територію іншої держави-члена;
- (14) «держава-член призначення» означає державу-член, до якої підакцизні товари доставляють або у якій їх використовують відповідно до положень цієї Директиви;
- (15) «звільнення від сплати» означає звільнення від зобов'язання сплатити суму акцизного податку, яку не було сплачено;
- (16) «повернення» означає відшкодування сплаченої суми акцизного податку.

Стаття 4

Територіальне застосування

1. Цю Директиву та директиви 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС застосовують до території Союзу.
2. Цю Директиву та директиви 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС не застосовують до наведених нижче територій, які становлять частину митної території Союзу:
 - (a) Канарських островів;
 - (b) територій Франції, зазначених у статті 349 та статті 355(1) ДФЄС;
 - (c) Аландських островів;
 - (d) Нормандських островів.

3. Цю Директиву та директиви 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС не застосовують до територій у межах дії статті 355(3) ДФЄС та до наведених нижче інших територій, які не становлять частину митної території Союзу:

- (a) острова Гельголанд;
- (b) території Бюзінгена;
- (c) Сеути;
- (d) Мелільї;
- (e) Лівіньо.

4. Іспанія може повідомити шляхом подання відповідної декларації про застосування цієї Директиви і директив 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС, до Канарських островів — з урахуванням заходів, необхідних для адаптації до їхньої надзвичайної віддаленості — стосовно всіх або окремих підакцизних товарів, зазначених у статті 1, починаючи з першого дня місяця, наступного за місяцем подання такої декларації.

5. Франція може повідомити шляхом подання відповідної декларації про застосування цієї Директиви і директив 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС, до територій, зазначених у пункті (b) параграфу 2, — з урахуванням заходів, необхідних для адаптації до їхньої надзвичайної віддаленості — стосовно всіх або окремих підакцизних товарів, зазначених у статті 1, починаючи з першого дня місяця, наступного за місяцем подання такої декларації.

6. Положення цієї Директиви не перешкоджають Греції зберігати особливий статус, наданий горі Афон, як це гарантовано статтею 105 Конституції Греції.

Стаття 5

Спеціальний територіальний статус

1. З огляду на конвенції та договори, укладені з Францією, Італією, Кіпром та Великою Британією відповідно, Князівство Монако, Сан-Марино, Суверенні території баз Великої Британії Акротирі та Декелія та острів Мен не вважають третіми країнами для цілей застосування цієї Директиви.

2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб переміщення підакцизних товарів:

- (a) що ініційовані у Князівстві Монако або призначені для Князівства Монако, вважали переміщеннями, що ініційовані у Франції або призначені для Франції;
- (b) що ініційовані в Сан-Марино або призначені для Сан-Марино, вважали переміщеннями, що ініційовані в Італії або призначені для Італії;
- (c) що ініційовані на Суверенних територіях баз Великої Британії Акротирі та Декелії або призначені для Суверенних територій баз Великої Британії Акротирі та Декелії, вважали переміщеннями, що ініційовані на Кіпрі або призначені для Кіпру;
- (d) що ініційовані на острові Мен або призначені для острова Мен, вважали переміщеннями, що ініційовані у Великій Британії або призначені для Великої Британії.

3. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб переміщення підакцизних товарів, що ініційовані в Юнггольці та Міттельберзі (Малий Вальзерталь) або призначені для них, вважали переміщеннями, що ініційовані в Німеччині або призначені для Німеччини.

ГЛАВА II

Загальні процедурні положення

Секція 1

Оподатковувана подія, виникнення податкового зобов'язання, порушення протягом переміщення під режимом відстрочення сплати акцизного податку

Стаття 6

Оподатковувана подія, час та місце виникнення податкового зобов'язання, знищення та безповоротна втрата

1. Підакцизні товари підлягають оподаткуванню акцизним податком під час:
 - (a) їх виробництва, у тому числі, у відповідних випадках, їх видобутку на території Союзу;
 - (b) їх ввезення або їх незаконного ввезення на територію Союзу.
2. Зобов'язання зі сплати акцизного податку виникає у момент випуску для споживання в державі-члені випуску.
3. Для цілей цієї Директиви «випуск для споживання» означає будь-що з такого:
 - (a) вихід підакцизних товарів, у тому числі вихід із порушенням вимог, з-під дії режиму відстрочення сплати акцизного податку;
 - (b) тримання або зберігання підакцизних товарів, в тому числі на незаконних підставах, поза дією режиму відстрочення сплати акцизного податку, якщо акцизний податок не було стягнуто відповідно до застосовних положень права Союзу та національного права;
 - (c) виробництво, включно з переробленням, підакцизних товарів, та виробництво чи перероблення із порушенням вимог, поза режимом відстрочення сплати акцизного податку;
 - (d) ввіз підакцизних товарів, крім випадків, коли підакцизні товари поміщено під режим відстрочення сплати акцизного податку одразу після ввозу або незаконного ввозу підакцизних товарів, крім випадків, коли митний борг було погашено згідно з пунктами (e), (f), (g) або (k) статті 124(1) Регламенту (ЄС) № 952/2013. Якщо митний борг було погашено відповідно до пункту (e) статті 124(1) Регламенту (ЄС) № 952/2013, держави-члени можуть передбачити у своєму національному праві штраф, при цьому беручи до уваги суму митного боргу, який би виник.
4. Моментом відправлення з-під режиму відстрочення сплати акцизного податку, як зазначено у пункті (a) параграфа 3, повинен вважатися:
 - (a) момент отримання підакцизних товарів зареєстрованим одержувачем у ситуаціях, зазначених у пункті (a)(ii) статті 16(1);
 - (b) момент отримання підакцизних товарів одержувачем у ситуаціях, зазначених у пункті (a)(iv) статті 16(1);
 - (c) момент отримання підакцизних товарів у місці безпосереднього постачання у ситуаціях, зазначених у статті 16(4).
5. Повне знищення або безповоротну втрату, повністю або частково, підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, що спричинені непередбачуваними обставинами чи форс-мажором, або є результатом надання дозволу на знищення компетентними органами держави-члена, не вважають випуском для споживання.
6. Для цілей цієї Директиви товари вважають повністю знищеними або безповоротно втраченими, якщо вони стають непридатними для використання як підакцизні товари.
7. Часткова втрата внаслідок характеру товарів, що виникла під час переміщення під режимом відстрочення сплати акцизного податку між державами-членами, не вважається випуском для

споживання, якщо сума втрати становить менше загального порогового значення часткової втрати для таких підакцизних товарів, крім випадків, коли у держав-членів є обґрунтована причина на підозру в шахрайстві чи порушенні. Частина часткової втрати, що перевищує загальне порогове значення часткової втрати для таких підакцизних товарів, повинна вважатися випуском для споживання.

8. Держава-член може встановлювати власні правила щодо часткових втрат під режимом відстрочення сплати акцизного податку, не охоплених параграфом 7.

9. Компетентним органам держави-члена, де відбулося повне знищення або безповоротна втрата, або, якщо місце втрати визначити неможливо, компетентним органам держави-члена, де така повна або часткова втрата була виявлена, необхідно надати переконливі докази повного знищення або безповоротної втрати, повної або часткової, відповідних підакцизних товарів, зазначених у параграфі 5.

Якщо встановлено повне знищення або безповоротну втрату, повну або часткову, підакцизних товарів, після надання задовільного підтвердження подана відповідно до статті 17 гарантія повністю або частково вивільняється, залежно від випадку.

10. Комісія повинна ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 51 щодо визначення загальних порогових значень часткової втрати, зазначених у параграфі 7 цієї статті та у статті 45(2), беручи до уваги, між іншим, характер товарів, фізичні та хімічні характеристики товарів, температуру навколишнього середовища під час переміщення, відстань переміщення або витрачений на переміщення час, щодо визначення відповідних підакцизних товарів, щодо відповідного загального порогового значення часткової втрати як відсотка від загальної кількості та щодо інших важливих аспектів, пов'язаних із транспортуванням товарів.

За відсутності загальних порогових значень часткової втрати, держави-члени повинні продовжувати застосовувати національні положення.

Стаття 7

Особи, зобов'язані сплачувати акцизний податок

1. Особами, які мають зобов'язання зі сплати акцизного податку, є:

- (a) стосовно виходу підакцизних товарів із-під режиму відстрочення сплати акцизного податку, як зазначено в пункті (a) статті 6(3):
 - (i) авторизований розпорядник складу, зареєстрований одержувач або будь-яка інша особа, яка випускає підакцизні товари або за дорученням якої підакцизні товари випускають із-під режиму відстрочення сплати акцизного податку, а у разі виходу товарів із податкового складу з порушенням вимог — будь-яка інша особа, причетна до такого виходу;
 - (ii) у випадку порушення вимог під час переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, як визначено у статті 9(1), (2) та (4): авторизований розпорядник складу, зареєстрований відправник або будь-яка інша особа, яка гарантувала оплату відповідно до статті 17(1) і (3), а також будь-яка особа, яка брала участь у виході товарів із порушенням вимог та яка знала або повинна була знати про порушення вимог під час виходу;
- (b) стосовно тримання або зберігання підакцизних товарів, як зазначено у пункті (b) статті 6(3): особа, яка тримає або зберігає підакцизні товари чи будь-яка інша особа, причетна до тримання або зберігання підакцизних товарів, чи будь-яка комбінація таких осіб відповідно до принципу спільної та роздільної відповідальності;
- (c) стосовно виробництва, включно з переробленням, підакцизних товарів, як зазначено у пункті (c) статті 6(3): особа, яка виробляє підакцизні товари, а у випадку виробництва з порушенням вимог — будь-яка особа, причетна до такого виробництва;
- (d) стосовно імпортування або незаконного ввезення підакцизних товарів, як зазначено у пункті (d) статті 6(3): декларант, означений у пункті (15) статті 5 Регламенту (ЄС) № 952/2013

(«декларант») або будь-яка інша особа, зазначена у статті 77(3) вказаного Регламенту, та, у випадку незаконного ввезення, будь-яка інша особа, що бере участь у такому незаконному ввезенні.

2. Якщо декілька осіб мають зобов'язання зі сплати одного акцизного податку, вони несуть солідарну відповідальність за сплату такого боргу.

Стаття 8

Умови виникнення податкового зобов'язання та застосовні ставки акцизного податку

Застосовні умови виникнення податкового зобов'язання та ставка акцизного податку повинні бути такими, що є чинними на дату виникнення такого податкового зобов'язання в державі-члені, де здійснюють випуск для споживання.

Акцизний податок нараховують і стягують та, у відповідних випадках, відшкодовують або звільняють від його сплати відповідно до процедур, встановлених кожною державою-членом. Держави-члени застосовують однакові процедури до національних товарів і товарів з інших держав-членів.

Як відступ від першого параграфу, коли відбувається зміна ставки акцизного податку, до вже випущених для споживання підакцизних товарів може, у відповідних випадках, застосовуватися вищий або нижчий акцизний податок.

Стаття 9

Порушення під час переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку

1. У випадку порушення вимог під час переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, що призвело до їх випуску для споживання відповідно до пункту (а) статті 6(3), випуск для споживання відбувається на території держави-члена, де мало місце таке порушення.

2. У випадку виявлення порушення вимог під час переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, що призвело до їх випуску для споживання відповідно до пункту (а) статті 6(3), коли неможливо визначити, де саме сталося порушення, вважається, що порушення сталося в момент і в державі-члені його виявлення.

3. У ситуаціях, зазначених у параграфах 1 і 2, компетентні органи держав-членів, де товари випущені або вважають випущеними для споживання, повинні повідомити компетентні органи держави-члена відправлення.

4. Якщо підакцизні товари, перемішувані під режимом відстрочення сплати акцизного податку, не прибули до місця призначення і під час переміщення не було виявлено жодних порушень вимог, що призвели до їх випуску для споживання відповідно до пункту (а) статті 6(3), порушення вважається таким, що сталося в державі-члені відправлення в момент початку переміщення, якщо протягом чотирьох місяців із початку переміщення відповідно до статті 19(1) не буде надано задовільних доказів компетентним органам держави-члена відправлення про завершення переміщення відповідно до статті 19(2) або в місці, де сталося порушення.

Якщо особа, яка гарантувала оплату згідно зі статтею 17, не була або не могла бути поінформована про те, що товар не прибув до місця призначення, така особа має один місяць із дати повідомлення цієї інформації компетентними органами держави-члена відправлення, щоб надати докази про завершення переміщення відповідно до статті 19(2) або про місце, де сталося порушення.

5. У ситуаціях, зазначених у параграфах 2 і 4, якщо до закінчення трирічного періоду з дати початку переміщення відповідно до статті 19(1) буде встановлено, в якій саме державі-члені фактично сталося порушення, необхідно застосувати параграф 1.

Компетентні органи держави-члена, де сталося порушення, повідомляють компетентні органи держави-члена, де було стягнуто акцизний податок, які повинні відшкодувати сплачений податок або звільнити

від його сплати одразу після надання доказів стягнення акцизного податку в іншій державі-члені.

6. Для цілей цієї статті «порушення» означає ситуацію, що виникає під час переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, крім тієї, про яку йдеться у статті 6(5) та (6), через яку переміщення підакцизних товарів або його частина не були завершені, як це передбачено статтею 19(2).

Секція 2

Відшкодування та звільнення від сплати

Стаття 10

Відшкодування та звільнення від сплати

На додаток до випадків, зазначених у статтях 37(4), 44(5) та 46(3), а також випадків, передбачених директивами 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС та 2011/64/ЄС, на вимогу відповідної особи акцизний податок на підакцизні товари, які були випущені для споживання, може бути відшкодований або від його сплати особа може бути звільнена компетентними органами держави-члена, де такі товари були випущені для споживання, в ситуаціях, визначених державами-членами, і відповідно до умов, які держави-члени встановлюють із метою запобігання будь-якому можливому ухиленню або зловживанню.

Таке відшкодування або звільнення від сплати не може призвести до звільнення від оподаткування, окрім тих, що передбачені статтею 11 або директивами 92/83/ЄЕС, 92/84/ЄЕС, 2003/96/ЄС або 2011/64/ЄС.

Секція 3

Звільнення

Стаття 11

Звільнення від сплати акцизного податку

1. Від оподаткування акцизним податком звільнено підакцизні товари, якщо вони призначені для використання:

- (a) у контексті дипломатичних або консульських відносин;
- (b) міжнародними організаціями, що визнані як такі органами публічної влади держави-члена ведення діяльності, або членами таких організацій у межах та відповідно до умов, встановлених міжнародними конвенціями про створення таких організацій або угодами про штаб-квартири;
- (c) збройними силами будь-якої держави-члена, крім держави-члена, в якій виникає податкове зобов'язання зі сплати акцизного податку, для використання такими силами чи цивільним персоналом, що їх супроводжує, або для постачання до їхніх їдалень, коли такі сили беруть участь в оборонних заходах, які здійснюють для реалізації діяльності Союзу в рамках спільної безпекової та оборонної політики;
- (d) збройними силами будь-якої держави, що є стороною Північноатлантичного договору, крім держави-члена, в якій виникає податкове зобов'язання зі сплати акцизного податку, для використання такими силами чи цивільним персоналом, що їх супроводжує, або для постачання до їхніх їдалень;

- (e) збройними силами Великої Британії, що базуються на острові Кіпр згідно з Угодою про утворення Республіки Кіпр від 16 серпня 1960 року, для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, що їх супроводжує, або для постачання до їхніх їдалень;
 - (f) для споживання згідно з договором, укладеним із третіми країнами або міжнародними організаціями, за умови, що такий договір дозволений або санкціонований у контексті звільнення від податку на додану вартість.
2. На звільнення від оподаткування поширюються умови та обмеження, встановлені державою-членом ведення діяльності. Держави-члени можуть надавати звільнення шляхом відшкодування сплаченого акцизного податку.

Стаття 12

Сертифікат про звільнення від сплати акцизного податку

1. Підакцизні товари, які переміщують з території однієї держави-члена на територію іншої держави-члена під режимом відстрочення сплати акцизного податку та до яких застосовується звільнення, зазначене у статті 11(1), повинні супроводжуватися сертифікатом про звільнення від сплати акцизного податку. У сертифікаті про звільнення від сплати акцизного податку повинно бути зазначено характер та кількість підакцизних товарів, які будуть постачені, вартість товарів та ідентифікаційні дані одержувача, а також державу-член ведення діяльності, що видала сертифікат про звільнення від сплати акцизного податку.
2. Держави-члени можуть використовувати сертифікат про звільнення від сплати акцизного податку, зазначене в параграфі 1, для охоплення інших сфер непрямого оподаткування та для забезпечення того, що сертифікат про звільнення відповідає умовам та обмеженням для надання звільнення у їхньому національному праві.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти стосовно форм, які необхідно використовувати для сертифікатів про звільнення. Такі імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 52(2).
4. Процедуру, встановлену у статтях 20–27, не застосовують до переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку до збройних сил, зазначених у пункті (d) статті 11(1), якщо вони охоплені процедурою, яка безпосередньо ґрунтується на Північноатлантичному договорі.

Однак держави-члени можуть передбачити використання процедури, встановленої у статтях 20–27, для таких переміщень, що їх здійснюють повністю на їхній території або, за згодою між відповідними державами-членами, між територіями таких держав-членів.

Стаття 13

Звільнення від сплати акцизного податку для пасажирів, які подорожують до третіх країн чи на треті території

1. Держави-члени можуть звільнити від сплати акцизного податку підакцизні товари, що їх постачають магазини безподаткової торгівлі, які перевозять в особистому багажі пасажирів рейсів повітряних або морських суден на третю територію або в третю країну.

▼ M1

1а. Передбачене параграфом 1 звільнення також застосовують до підакцизних товарів, що їх постачають магазини безподаткової торгівлі, розташовані у французькому терміналі тунелю під Ла-Маншем у місті Кокель, для пасажирів із транспортними документами, дійсними для поїздки до Великої Британії залізничним тунелем.

▼ B

2. Товари, що їх постачають на борту повітряного чи морського судна під час польоту або морського переходу на третю територію чи у третю країну, розглядають так само, як і товари, що їх постачають

магазини безподаткової торгівлі.

▼ M1

3. Держави-члени повинні вживати заходів, необхідних для забезпечення застосування передбаченого параграфами 1, 1a та 2 звільнення таким чином, щоб запобігти будь-яким ухилянням, уникненням або зловживанням.

▼ B

4. Для цілей цієї статті застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «магазин безподаткової торгівлі» означає будь-який заклад, розташований в аеропорту чи порту, що відповідає умовам, встановленим компетентними органами держав-членів, зокрема, згідно з параграфом 3;
- (b) «пасажир рейсу на третю територію або в третю країну» означає будь-якого пасажера, який має транспортний документ на рейс повітряного або морського судна, в якому зазначено, що кінцевим пунктом призначення є аеропорт або порт, розташований на третій території або в третій країні.

ГЛАВА III

Виробництво, перероблення, тримання та зберігання

Стаття 14

Загальні положення

1. Кожна держава-член встановлює свої правила щодо виробництва, перероблення, тримання та зберігання підакцизних товарів відповідно до цієї Директиви.
2. Виробництво, перероблення, тримання та зберігання підакцизних товарів, на які не сплачено акцизний податок, здійснюють на податковому складі.

Стаття 15

Умови авторизації як авторизованого розпорядника складу

1. Відкриття та експлуатація податкового складу авторизованим розпорядником складу здійснюються за умови отримання авторизації від компетентних органів держави-члена, де розташований податковий склад.

Таку авторизацію надають за спеціальних умов, які органи влади мають право встановлювати з метою запобігання будь-якому можливому ухиленню або зловживанню.

2. Авторизований розпорядник складу повинен:

- (a) надати, у разі необхідності, гарантію покриття ризику, що пов'язаний із виробництвом, переробленням, триманням та зберіганням підакцизних товарів;
- (b) дотримуватися вимог, встановлених державою-членом, на території якої розташований податковий склад;
- (c) вести облік запасів та переміщень підакцизних товарів на кожному податковому складі;
- (d) заходити на свій податковий склад і реєструвати в своїх облікових записах після завершення переміщення всі підакцизні товари, переміщення яких здійснюють під режимом відстрочення сплати акцизного податку, за винятком випадків застосування статті 16(4);
- (e) надавати згоду на всі заходи контролю та перевірки запасів.

Умови гарантії, зазначеної в пункті (а) першого підпараграфу, встановлюють компетентні органи держави-члена, в якій авторизовано податковий склад.

ГЛАВА IV

Переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку

Секція 1

Загальні положення

Стаття 16

Загальні положення щодо місця відправлення та призначення переміщень

1. Підакцизні товари можна переміщувати під режимом відстрочення сплати акцизного податку між такими місцями у межах території Союзу, у тому числі через третю країну або третю територію:

- (a) із податкового складу:
 - (i) на інший податковий склад;
 - (ii) зареєстрованому одержувачу;
 - (iii) до місця вивезення підакцизних товарів із території Союзу, як передбачено статтею 25(1);
 - (iv) одержувачу, зазначеному у статті 11(1), якщо товари відправлені з території іншої держави-члена;
 - (v) до митниці вибуття, якщо передбачено у статті 329(5) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447, яка одночасно є митницею відправлення для процедури зовнішнього транзиту, коли передбачено статтею 189(4) Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446;
- (b) із місця ввозу до будь-якого з пунктів призначення, зазначених у пункті (а), де товари відправляє зареєстрований відправник.

Для цілей цієї статті «місце ввозу» чи «місце імпортування» означає місце перебування товарів під час їх випуску для вільного обігу відповідно до статті 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013.

2. Крім випадків, коли імпортування відбувається всередині податкового складу, підакцизні товари можна переміщувати з місця ввозу під режим відстрочення сплати акцизного податку лише у разі, якщо декларант або будь-яка особа, яка прямо чи непрямо залучена до виконання митних формальностей відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 952/2013, надають компетентним органам держави-члена ввозу таке:

- (a) унікальний акцизний номер згідно з пунктом (а) статті 19(2) Регламенту Ради (ЄС) № 389/2012 (²), що слугує для ідентифікації зареєстрованого відправника для переміщення;
- (b) унікальний акцизний номер згідно з пунктом (а) статті 19(2) Регламенту (ЄС) № 389/2012, що слугує для ідентифікації одержувача, якому відправлено товари;
- (c) якщо застосовується, докази того, що ввезені товари призначено для пересилання з території держави-члена імпортування на територію іншої держави-члена.

3. Держави-члени можуть передбачити, щоб докази, зазначені в пункті (с) параграфу 2, потрібно було пред'являти компетентним органам лише на їх вимогу.

4. Як відступ від пункту (а)(i) та (ii) і пункту (b) параграфу 1 цієї статті, держава-член призначення може дозволити на встановлених нею умовах переміщувати підакцизні товари під режимом відстрочення сплати акцизного податку до розташованого на її території місця прямого постачання,

якщо таке місце було визначене авторизованим розпорядником складу в державі-члені призначення або зареєстрованим одержувачем, крім зареєстрованого одержувача з авторизацією, обмеженою відповідно до статті 18(3).

Такий авторизований розпорядник складу або зареєстрований одержувач залишаються відповідальними за подання звіту про отримання, зазначеного у статті 24(1).

5. Параграфи 1, 2 і 4 також застосовують до переміщень підакцизних товарів за нульовою ставкою мита, які не було випущено для споживання.

Стаття 17

Гарантія

1. Компетентні органи держави-члена відправлення, згідно зі встановленими ними умовами, повинні вимагати, щоб ризики, пов'язані з переміщенням під режимом відстрочення сплати акцизного податку, були покриті гарантією, наданою авторизованим розпорядником складу відправлення або зареєстрованим відправником.
2. Для переміщень енергетичних продуктів стаціонарним трубопроводом, крім як у належних чином обґрунтованих випадках, гарантію вимагати заборонено.
3. Як відступ від параграфа 1, компетентні органи держави-члена відправлення, згідно зі встановленими ними умовами, можуть дозволити надання гарантії, зазначеної в параграфі 1, транспортною компанією чи перевізником, власником підакцизних товарів, одержувачем або спільно двома чи кількома такими особами і особами, зазначеними в параграфі 1.
4. Гарантія є дійсною на території всього Союзу.
5. Держава-член відправлення може звільнити від зобов'язання з надання гарантії стосовно наведених нижче переміщень підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку:
 - (a) переміщення, які повністю здійснюються на її території;
 - (b) за згодою інших відповідних держав-членів, переміщення енергетичних продуктів у межах Союзу морем.
6. Держави-члени повинні встановити детальні правила щодо забезпечення та дійсності гарантії.

Стаття 18

Зареєстрований одержувач

1. Зареєстрований одержувач не може зберігати, переробляти, тримати, зберігати чи відправляти підакцизні товари під режимом відстрочення сплати акцизного податку.
2. Зареєстрований одержувач повинен дотримуватися таких вимог:
 - (a) перед відправленням підакцизних товарів гарантувати сплату акцизного податку на умовах, встановлених компетентними органами держави-члена призначення;
 - (b) після завершення переміщення здійснити облік підакцизних товарів, одержаних під режимом відстрочення сплати акцизного податку;
 - (c) надати згоду на будь-яку перевірку, яка дасть можливість компетентним органам держави-члена призначення переконатися, що товари дійсно були отримані.
3. Для зареєстрованого одержувача, який отримує підакцизні товари лише час від часу, авторизація, передбачена пунктом (9) статті 3, обмежується чітко визначеною кількістю підакцизних товарів, одним відправником та визначеним періодом часу. Держави-члени можуть обмежити авторизацію одним переміщенням.

Стаття 19

Початок та завершення переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку

1. Переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку розпочинається:
 - (a) у випадках, зазначених у пункті (a) статті 16(1), — коли підакцизні товари залишають податковий склад відправлення;
 - (b) у випадках, зазначених у пункті (b) статті 16(1), — після їх випуску для вільного обігу відповідно до статті 201 Регламенту (ЄС) № 952/2013.
2. Переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку завершується:
 - (a) у випадках, зазначених у пунктах (a)(i), (ii) та (iv) статті 16(1) та пункті (b) статті 16(1), — коли одержувач прийняв доставлення підакцизних товарів;
 - (b) у випадках, зазначених у пункті (a)(iii) статті 16(1), — коли товари залишають територію Союзу;
 - (c) у випадках, зазначених у пункті (a)(v) статті 16(1), — коли товари поміщують під процедуру зовнішнього транзиту.

Секція 2

Порядок переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку

Стаття 20

Електронний адміністративний документ

1. Переміщення підакцизних товарів вважається таким, що здійснюється під режимом відстрочення сплати акцизного податку, лише якщо його здійснюють на підставі електронного адміністративного документа, опрацювання якого здійснюють згідно з параграфами 2 і 3.
2. Для цілей параграфу 1 цієї статті відправник повинен подати попередній електронний адміністративний документ до компетентних органів держави-члена відправлення за допомогою комп'ютеризованої системи, зазначеної у статті 1 Рішення (ЄС) 2020/263 (далі — «комп'ютеризована система»).
3. Компетентні органи держави-члена відправлення здійснюють електронну перевірку даних, зазначених у попередньому електронному адміністративному документі.

Якщо зазначені дані є недійсними, вони негайно інформують про це відправника.

Якщо такі дані є дійсними, компетентні органи держави-члена відправлення присвоюють документу унікальний адміністративний референтний код і повідомляють його відправнику.

4. У випадках, зазначених у пунктах (a)(i), (ii) та (iv) статті 16(1), пункті (b) статті 16(1) та статті 16(4), компетентні органи держави-члена відправлення невідкладно надсилають електронний адміністративний документ компетентним органам держави-члена призначення, які направляють його одержувачу, якщо одержувач є авторизованим розпорядником складу або зареєстрованим одержувачем.

Якщо підакцизні товари призначені для авторизованого розпорядника складу в державі-члені відправлення, компетентні органи такої держави-члена надсилають електронний адміністративний документ безпосередньо авторизованому розпоряднику складу.

5. Відправник повинен надати особі, що супроводжує підакцизні товари, або, якщо така особа відсутня, перевізнику чи транспортному оператору унікальний адміністративний референтний код. Особа, що супроводжує підакцизні товари, перевізник чи транспортний оператор повинна надавати такий код на вимогу компетентних органів упродовж усього переміщення під режимом відстрочення

сплати акцизного податку. Однак, у відповідних випадках, компетентні органи можуть вимагати надання роздрукованої копії електронного адміністративного документа або будь-якого іншого комерційного документа.

6. Відправник може анулювати електронний адміністративний документ через комп'ютеризовану систему до початку переміщення згідно зі статтею 19(1).

7. Під час переміщення під режимом відстрочення сплати акцизного податку відправник може змінити пункт призначення або одержувача підакцизних товарів за допомогою комп'ютеризованої системи на один із пунктів призначення, зазначений у пунктах (a)(i), (ii), (iii) чи (v) статті 16(1) або, у відповідних випадках, у статті 16(4). Для таких цілей відправник повинен подати попередній електронний документ про зміну пункту призначення до компетентних органів держави-члена відправлення за допомогою комп'ютеризованої системи.

Стаття 21

Опрацювання електронного адміністративного документа для товарів, які експортують

1. У випадках, передбачених пунктами (a)(iii) та (v) статті 16(1), компетентні органи держави-члена відправлення надсилають електронний адміністративний документ компетентним органам держави-члена, у якій подано відповідну експортну декларацію згідно зі статтею 221(2) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447 («держава-член вивозу»), якщо така держава-член не є державою-членом відправлення.

2. Декларант повинен надати компетентним органам держави-члена вивозу унікальний адміністративний референтний код, що ідентифікує підакцизні товари, зазначені в експортній декларації.

3. Компетентні органи у державі-члені вивозу повинні перевірити, до випуску товарів для експорту, чи відповідають дані в електронному адміністративному документі даним, що містяться в експортній декларації.

4. Якщо існують будь-які невідповідності між електронним адміністративним документом та експортною декларацією, компетентні органи у державі-члені вивозу повинні повідомити про це через комп'ютеризовану систему компетентні органи у державі-члені відправлення.

5. Якщо товари більше не призначені для вивезення з митної території Союзу, компетентні органи у державі-члені вивозу повинні повідомити про це через комп'ютеризовану систему компетентні органи у державі-члені відправлення як тільки їм стає відомо про те, що товари більше не призначені для вивезення з митної території Союзу. Компетентні органи у державі-члені відправлення невідкладно надсилають відправнику повідомлення про це. Після отримання повідомлення, відправник повинен скасувати електронний адміністративний документ, передбачений у статті 20(6) або змінити призначення товарів, як передбачено у статті 20(7), у відповідних випадках.

Стаття 22

Особливі режими для переміщення енергетичних продуктів

1. У випадку переміщення енергетичних продуктів під режимом відстрочення сплати акцизного податку морськими або внутрішніми водними шляхами одержувачу, який точно не відомий на момент подання відправником попереднього електронного адміністративного документа, зазначеного у статті 20(2), компетентні органи держави-члена відправлення можуть дозволити відправнику опускати дані про одержувача в такому документі.

2. Щойно дані про одержувача стануть відомі, але щонайпізніше до завершення переміщення, відправник передає їх компетентним органам держави-члена відправлення, використовуючи процедуру, зазначену у статті 20(7).

3. Ця стаття не застосовується до переміщень, зазначених у пунктах (a)(iii) та (v) статті 16(1).

Стаття 23

Поділ відправлень

1. Компетентні органи держави-члена відправлення можуть дозволити відправнику на встановлених такою державою-членом умовах розділити переміщення енергетичних продуктів під режимом відстрочення сплати акцизного податку на два або більше переміщення за умови, що задоволено такі умови:

- (a) загальна кількість підакцизних товарів не змінюється;
 - (b) розділення здійснюють на території держави-члена, яка дозволяє таку процедуру;
 - (c) компетентні органи такої держави-члена інформовані про місце здійснення розділення.
2. Держави-члени повідомляють Комісію, чи дозволяють вони розділити переміщення на своїй території та за яких умов. Комісія передає таку інформацію іншим державам-членам.

Стаття 24

Формальності у місці призначення

1. Після одержання підакцизних товарів у будь-якому з пунктів призначення, зазначених у пунктах (a) (i), (ii) чи (iv) статті 16(1) або у статті 16(4), одержувач повинен негайно, але не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після завершення переміщення, крім випадків, задовільним чином обґрунтованих компетентним органам, подати звіт про отримання товарів компетентним органам держави-члена призначення, використовуючи комп'ютеризовану систему.
2. Компетентні органи держави-члена призначення визначають процедури подання звіту про отримання товарів одержувачами, зазначеними у статті 11(1).
3. Компетентні органи держави-члена призначення здійснюють електронну перевірку даних, зазначених у звіті про отримання.

Якщо зазначені дані є недійсними, вони негайно повідомляють про це одержувача.

Якщо дані є дійсними, компетентні органи держави-члена призначення надають одержувачу підтвердження про реєстрацію звіту про отримання та надсилають підтвердження компетентним органам держави-члена відправлення.

4. Компетентні органи держави-члена відправлення надсилають відправнику звіт про отримання. Якщо місце відправлення та місце призначення розташовані в одній державі-члені, компетентні органи такої держави-члена надсилають звіт про отримання безпосередньо відправнику.

Стаття 25

Формальності наприкінці переміщення товарів, що підлягають експорту

1. У випадках, зазначених у пункті (a)(iii) статті 16(1) та, у відповідних випадках, пункті (b) статті 16(1) цієї Директиви, компетентні органи держави-члена вивозу заповнюють звіт про вивіз на підставі інформації про вибуття товарів, яку було отримано із використанням комп'ютеризованої системи від митниці вибуття згідно зі статтею 329 Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447 або від офісу, відповідального за формальності у зв'язку із вибуттям товарів з митної території, як зазначено у статті 2(2) цієї Директиви, що засвідчує той факт, що підакцизні товари залишили територію Союзу.
2. У випадках, зазначених у пункті (a)(v) статті 16(1), компетентні органи держави-члена вивозу заповнюють звіт про вивіз на підставі інформації, яку було отримано від митниці вибуття згідно зі статтею 329(5) Імплементативного регламенту (ЄС) 2015/2447.
3. Компетентні органи держави-члена вивозу здійснюють електронну перевірку даних на підставі яких має бути складено звіт, передбачений у параграфах 1 та 2. Після перевірки таких даних та якщо держава-член відправлення не є державою-членом вивозу, компетентні органи держави-члена вивозу надсилають компетентним органам держави-члена відправлення звіт про вивіз.

Компетентні органи держави-члена відправлення надсилають відправнику звіт про вивіз.

Недоступність комп'ютеризованої системи

1. Як відступ від статті 20(1), якщо комп'ютеризована система недоступна в державі-члені відправлення, відправник може розпочати переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, за умови що:

- (a) товари супроводжуються запасним документом, який містить ті самі дані, що й попередній електронний адміністративний документ, зазначений у статті 20(2);
- (b) відправник інформує про це компетентні органи держави-члена відправлення до початку переміщення.

Держава-член відправлення також може вимагати від відправника копію документа, згаданого в пункті (a) першого підпараграфу, перевірку державою-членом відправлення даних, зазначених у такій копії, та, якщо відправник несе відповідальність за недоступність комп'ютеризованої системи, відповідну інформацію про причини такої недоступності до початку переміщення.

2. Як тільки буде відновлено доступність комп'ютеризованої системи відправник повинен подати попередній електронний адміністративний документ відповідно до статті 20(2).

Одразу після перевірки даних, зазначених в попередньому електронному адміністративному документі, відповідно до статті 20(3), якщо такі дані є дійсними, такий документ замінює запасний документ, згаданий у пункті (a) першого підпараграфу параграфа 1 цієї статті. Стаття 20(4), стаття 21(1) та статті 24 та 25 застосовуються *mutatis mutandis*.

3. Копія запасного документа, зазначеного в пункті (a) першого підпараграфу параграфа 1, повинна зберігатися у записах відправника.

4. Якщо комп'ютеризована система недоступна в державі-члені відправлення, відправник може змінити місце призначення товарів, як зазначено у статті 20(7), або поділити переміщення енергетичних продуктів, як зазначено у статті 23, про що він повинен передати інформацію компетентним органами держави-члена відправлення із використанням альтернативних засобів комунікації. Для цього відправник інформує компетентні органи держави-члена відправлення до зміни пункту призначення або поділ переміщення. Параграфи 2 та 3 застосовуються *mutatis mutandis*.

5. У разі недоступності комп'ютеризованої системи у державі-члені відправлення у випадках, зазначених у пунктах (a)(iii) та (v) статті 16(1), відправник повинен надати декларанту копію запасного документа, зазначеного в пункті (a) першого підпараграфу параграфа 1.

Декларант повинен надати компетентним органам держави-члена вивозу копію запасного документа, зміст якого відповідає підакцизним товарам, задекларованим в експортній декларації, або унікальний ідентифікатор запасного документа.

Запасні документи у місці призначення або у випадках вивозу

1. Якщо у випадках, зазначених у пунктах (a)(i), (ii) та (iv) статті 16(1), пункті (b) статті 16(1) та статті 16(4), звіт про отримання, передбачений статтею 24(1), не може бути поданий наприкінці переміщення підакцизних товарів у передбачений згаданою статтею строк через те, що комп'ютеризована система недоступна в державі-члені призначення, або тому, що в згаданій у статті 26(1) ситуації процедури, зазначені у статті 26(2), ще не виконано, одержувач надає компетентним органам держави-члена призначення, крім належним чином обґрунтованих випадків, запасний документ, що містить ті самі дані, що й звіт про отримання, та про те, що переміщення завершено.

Окрім випадків, коли звіт про отримання може бути негайно поданий одержувачем через комп'ютеризовану систему, як передбачено у статті 24(1), або крім як у належним чином обґрунтованих випадках, компетентні органи держави-члена призначення надсилають копію запасного документа,

зазначеного у першому підпараграфі, компетентним органам держави-члена відправлення, які пересилають його відправнику або зберігають у себе для надання до нього доступу відправнику. Одразу після відновлення доступності комп'ютеризованої системи в державі-члені призначення або виконання процедур, зазначених у статті 26(2), одержувач подає звіт про отримання відповідно до статті 24(1). Параграфи 3 та 4 статті 24 застосовують *mutatis mutandis*.

2. Якщо у випадку, зазначеному у пунктах (а)(iii) чи (v) статті 16(1), звіт про вивіз, передбачений статтею 25(1) та (2) або повідомлення про те, що товари не призначені для вивезення з території Союзу, передбачене статтею 21(5), не може бути заповнений наприкінці переміщення підакцизних товарів через те, що комп'ютеризована система недоступна в державі-члені вивозу, або тому, що в згаданій у статті 26(1) ситуації процедури, зазначені у статті 26(2), ще не виконано, компетентні органи держави-члена вивозу надсилають компетентним органам держави-члена відправлення документ, який містить ті самі дані, що й звіт про вивіз або повідомлення, та засвідчує, що переміщення завершено або що товари не призначені для вивезення з території Союзу, крім випадків, коли звіт про вивіз чи повідомлення можна негайно заповнити за допомогою комп'ютеризованої системи, або у належним чином обґрунтованих випадках.

Компетентні органи держави-члена відправлення надсилають копію документа, згаданого у першому підпараграфі, відправнику або зберігають його у себе для надання до нього доступу відправнику.

Одразу після відновлення доступності комп'ютеризованої системи в державі-члені вивозу або виконання процедур, зазначених у статті 26(2), компетентні органи держави-члена вивозу надсилають звіт про вивіз відповідно до статті 25(1) та (2) або повідомлення, передбачене у статті 21(5). Стаття 25(3) застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 28

Альтернативні підтвердження отримання та докази вибуття

1. Незважаючи на статтю 27, передбачений статтею 24(1) звіт про отримання або передбачений статтею 25(1) та (2) звіт про вивіз є доказом завершення переміщення підакцизних товарів відповідно до статті 19(2).
2. Як відступ від параграфа 1, у разі відсутності звіту про отримання або звіту про вивіз із причин, відмінних від зазначених у статті 27, може бути надано альтернативний доказ завершення переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку відповідно до параграфів 3 та 4.
3. У випадках, зазначених у пунктах (а)(i), (ii) та (iv) статті 16(1), пункті (b) статті 16(1) та статті 16(4), компетентні органи держави-члена призначення можуть надавати альтернативний доказ завершення переміщення шляхом надання підтвердження на основі належних доказів того, що підакцизні товари досягнули свого пункту призначення.

Запасний документ, зазначений у пункті (а) статті 26(1), повинен вважатися належним доказом.

4. У випадках, зазначених у пунктах (а)(iii) чи (v) статті 16(1), для визначення обставин, визначених у параграфі 2, за яких підакцизні товари вважаються такими, що покинули територію Союзу, компетентні органи держави-члена відправлення:

- (а) повинні приймати підтвердження від компетентних органів держави-члена, у якій розташована митниця вибуття, що засвідчує факт вивозу підакцизних товарів з території Союзу або що засвідчує факт розміщення підакцизних товарів під процедуру зовнішнього транзиту відповідно до пункту (а)(v) of статті 16(1), як належний доказ того, що товари було вивезено з території Союзу.
- (б) можуть враховувати будь-яку комбінацію таких елементів підтвердження:
 - (i) повідомлення про доставлення;

- (ii) документ, підписаний суб'єктом господарювання, що переміщує підакцизні товари за межі митної території Союзу, що засвідчує вибуття товарів;
- (iii) документ, яким митний орган держави-члена або третьої країни засвідчує доставлення згідно з правилами та процедурами, застосовними до такого засвідчення у такій державі чи країні;
- (iv) документація щодо товарів, постачених на морські судна, повітряні судна чи берегові установки, що перебувають у розпорядженні суб'єктів господарювання;
- (v) інші докази, прийнятні для органів держави-члена відправлення.

5. Після прийняття належних доказів компетентними органами держави-члена відправлення, вони завершують переміщення в комп'ютеризованій системі.

Стаття 29

Делегування повноважень та надання виконавчих повноважень разом щодо документів, обмін якими здійснюється під режимом відстрочення сплати акцизного податку

1. Комісія повинна ухвалити делеговані акти відповідно до статті 51 щодо структури та змісту електронних адміністративних документів, обмін якими здійснюється через комп'ютеризовану систему для цілей статей 20–25, та запасних документів, зазначених у статтях 26 та 27, у контексті переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку.
2. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти щодо правил і процедур для обміну електронними адміністративними документами через комп'ютеризовану систему в контексті переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку та правил і процедур для використання запасних документів, зазначених у статтях 26 та 27. Такі імплементаційні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 52(2).
3. Кожна держава-член визначає ситуації, коли комп'ютеризовану систему вважають недоступною, а також встановлює правила і процедури, яких необхідно дотримуватися в таких ситуаціях, для цілей статей 26 і 27 та згідно з такими статтями.

Секція 3

Спрощені процедури

Стаття 30

Спрощені процедури в одній державі-члені

Держави-члени можуть встановлювати спрощені процедури переміщення підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку, які відбуваються повністю на їхній території, включно з можливістю відмовитися від вимоги щодо електронного контролю таких переміщень.

Стаття 31

Спрощені процедури у двох чи більше державах-членах

За згодою всіх відповідних держав-членів та на встановлених ними умовах можуть бути встановлені спрощені процедури для цілей частих регулярних переміщень підакцизних товарів під режимом відстрочення сплати акцизного податку між територіями двох або більше держав-членів.

Це положення включає переміщення стаціонарними трубопроводами.

Секція 1

Придбання приватними особами

Стаття 32

Придбання приватними особами

1. Акцизний податок на підакцизні товари, придбані приватною особою для власного використання та транспортовані також приватною особою з території однієї держави-члена на територію іншої держави-члена, стягують лише в державі-члені, в якій придбано підакцизні товари.

2. Щоб визначити, чи зазначені в параграфі 1 підакцизні товари призначені для власного використання приватною особою, держави-члени враховують принаймні таке:

- (a) комерційний статус зберігача підакцизних товарів та причини їх тримання;
- (b) місце перебування підакцизних товарів або, у разі необхідності, вид використовуваного транспорту;
- (c) будь-який документ, що стосується підакцизних товарів;
- (d) характер підакцизних товарів;
- (e) кількість підакцизних товарів.

3. Для цілей застосування пункту (e) параграфу 2 держави-члени можуть встановлювати орієнтовні рівні виключно як форму доказу. Такі орієнтовні рівні не повинні бути нижчими ніж:

- (a) для тютюнових виробів:
 - сигарети: 800 одиниць;
 - сигарили (сигари вагою до 3 г кожна): 400 одиниць;
 - сигари: 200 одиниць;
 - тютюн для куріння: 1,0 кг;
- (b) для алкогольних напоїв:
 - спиртні напої: 10 л;
 - проміжні продукти: 20 л;
 - вина: 90 л (у тому числі максимум 60 л ігристих вин);
 - пиво: 110 л.

4. Держави-члени також можуть передбачити сплату акцизного податку в державі-члені споживання на придбання мінеральних оливок, уже випущених для споживання в іншій державі-члені, якщо такі продукти транспортуються нетиповими видами транспорту приватною особою або від імені приватної особи.

Для цілей цього параграфу «нетиповий вид транспорту» означає транспортування палива не в баках транспортних засобів або у відповідних резервних каністрах для палива, а також транспортування рідких продуктів для опалення не в цистернах, що їх використовують від імені суб'єктів господарювання.

Секція 2

Процедура для переміщень підакцизних товарів, які були випущені для споживання на території однієї держави-члена, та переміщені на територію іншої держави-члена для доставлення туди для комерційних цілей

Стаття 33

Загальні положення

1. Якщо товари, які були випущені для споживання на території однієї держави-члена, переміщені на територію іншої держави-члена для доставлення туди для комерційних цілей або використання там, вони підлягають оподаткуванню акцизним податком у державі-члені призначення.

Ця секція охоплює лише переміщення підакцизних товарів лише від сертифікованого відправника до сертифікованого отримувача.

2. Для цілей цієї статті, підакцизні товари вважаються «доставленими для комерційних цілей», коли їх випущено для споживання на території однієї держави-члена, переміщено з такої держави-члена на територію іншої держави-члена та доставлені або будь-якій особі, крім приватної особи, або будь-якій приватній особі, якщо переміщення не охоплене статтею 32 або статтею 44. Однак, підакцизні товари не вважаються доставленими для комерційних цілей, якщо їх транспортує така приватна особа для власного використання, коли переміщення відбувається з території іншої держави-члена.

3. Переміщення підакцизних товарів згідно з цією статтею розпочинається тоді, коли підакцизні товари залишають приміщення сертифікованого відправника або будь-яке місце в державі-члені відправлення, про що має бути повідомлено перед початком переміщення компетентним органам держави-члена відправлення.

4. Переміщення підакцизних товарів згідно з цією статтею завершується тоді, коли сертифікованому одержувачу було доставлено підакцизні товари у його приміщення або будь-яке місце в державі-члені призначення, про що має бути повідомлено перед початком переміщення компетентним органам держави-члена призначення.

5. Застосовні умови виникнення податкового зобов'язання та ставка акцизного податку повинні бути такими, що є чинними на дату виникнення такого податкового зобов'язання у державі-члені призначення.

Стаття 34

Подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання

1. Сертифікований одержувач несе відповідальність за сплату акцизного податку, який підлягає сплаті тоді, коли товари доставлено у державу-член призначення, крім випадків виникнення під час переміщення порушення згідно зі статтею 46.

2. У випадку відсутності реєстрації або сертифікації однієї або всіх осіб, що беруть участь у переміщенні, такі особи повинні також нести відповідальність за сплату акцизного податку.

3. Підакцизні товари, які зберігають на борту морського або повітряного судна, яке здійснює рейси між територіями двох держав-членів, але які не доступні для продажу, коли морське або повітряне судно перебуває на території однієї з держав-членів, не підлягають акцизному податку в такій державі-члені.

Стаття 35

Умови переміщення підакцизних товарів згідно з цією секцією

1. Переміщення підакцизних товарів вважається таким, що відповідає вимогам цієї секції, лише у разі, якщо його здійснюють на підставі спрощеного електронного адміністративного документа, опрацювання якого здійснюють згідно зі статтею 36.

2. Сертифікований одержувач згідно зі статтею 34(1) повинен відповідати усім таким вимогам:
 - (а) перед відправленням товарів надати гарантію, що покриває властиві ризики несплати акцизних податків, що можуть виникнути під час переміщення через території транзитних держав-членів та у державі-члені призначення;
 - (б) сплатити належний до сплати акцизний податок у державі-члені призначення відповідно до процедури, встановленої такою державою-членом при завершенні переміщення товарів;
 - (с) надати згоду на будь-які перевірки, які дадуть змогу компетентним органам держави-члена призначення переконатися, що підакцизні товари дійсно були отримані, а акцизний податок на них було сплачено.
3. Як відступ від пункту (а) параграфу 2, компетентні органи держави-члена призначення можуть, згідно зі встановленими ними умовами, дозволити надання гарантії транспортною компанією чи перевізником, власником підакцизних товарів, сертифікованим відправником, або спільно будь-якою комбінацією двох чи кількох таких осіб у поєднанні із сертифікованим одержувачем чи без нього.
4. Гарантія, зазначена у пункті (а) параграфу 2, повинна бути дійсною по всьому Союзу.
5. Держави-члени повинні встановити детальні правила щодо забезпечення та дійсності гарантії.
6. Авторизований розпорядник складу або зареєстрований відправник можуть діяти як сертифікований відправник для цілей цієї секції після надсилання відповідного повідомлення компетентним органам держави-члена відправлення.
7. Авторизований розпорядник складу або зареєстрований одержувач можуть діяти як отримувач відправник для цілей цієї секції після надсилання відповідного повідомлення компетентним органам держави-члена призначення.
8. Для сертифікованого відправника чи сертифікованого одержувача, який надсилає чи отримує підакцизні товари лише час від часу, сертифікація, передбачена пунктами (12) та (13) статті 3, обмежується чітко визначеною кількістю підакцизних товарів, одним одержувачем або відправником та визначеним періодом часу. Держави-члени можуть обмежити сертифікацію одним переміщенням. Також така тимчасова сертифікація може, незважаючи на вимоги пунктів (12) та (13) статті 3, бути надана приватним особам, які діють як відправники або одержувачі, коли підакцизні товари доставляють для комерційних цілей згідно зі статтею 33(2).

Стаття 36

Спрощений електронний адміністративний документ

1. Якщо переміщення підакцизних товарів здійснюють згідно з умовами цієї секції, відправник повинен подати спрощений попередній електронний документ про зміну пункту призначення до компетентних органів держави-члена відправлення за допомогою комп'ютеризованої системи.
2. Компетентні органи держави-члена відправлення здійснюють електронну перевірку даних, зазначених у спрощеному попередньому електронному адміністративному документі.

Якщо зазначені дані є недійсними, вони негайно інформують про це сертифікованого відправника.

Якщо такі дані є дійсними, компетентні органи держави-члена відправлення присвоюють документу унікальний референтний код спрощеного адміністративного документа і повідомляють його сертифікованому відправнику.

3. Компетентні органи держави-члена відправлення невідкладно надсилають спрощений електронний адміністративний документ компетентним органам держави-члена призначення, які направляють його одержувачу.
4. Сертифікований відправник повинен надати особі, що супроводжує підакцизні товари, або, якщо така особа відсутня, перевізнику чи транспортному оператору унікальний референтний код спрощеного адміністративного документа. Особа, що супроводжує підакцизні товари, перевізник чи транспортний оператор повинна надавати такий код на вимогу компетентних органів упродовж усього переміщення.

5. Під час переміщення підакцизних товарів згідно з положеннями цієї секції, сертифікований відправник може із використанням комп'ютеризованої системи змінити місце призначення на інше місце в тій самій державі-члені, яке експлуатує той самий сертифікований одержувач, або на місце відвантаження. Для таких цілей сертифікований відправник повинен подати попередній електронний документ про зміну пункту призначення до компетентних органів держави-члена відправлення за допомогою комп'ютеризованої системи.

Стаття 37

Звіт про отримання

1. Після одержання підакцизних товарів одержувач повинен негайно, але не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після завершення переміщення, крім випадків, задовільним чином обгрунтованих компетентним органам, подати звіт про отримання товарів компетентним органам держави-члена призначення, використовуючи комп'ютеризовану систему.
2. Компетентні органи держави-члена призначення здійснюють електронну перевірку даних, зазначених у звіті про отримання.

Якщо зазначені дані є недійсними, вони негайно інформують про це сертифікованого одержувача.

Якщо дані є дійсними, компетентні органи держави-члена призначення надають сертифікованому одержувачу підтвердження про реєстрацію звіту про отримання та надсилають його компетентним органам держави-члена відправлення.

Звіт про отримання вважається достатнім доказом того, що сертифікований одержувач виконав усі необхідні формальності та сплатив, якщо необхідно та крім випадків звільнення підакцизних товарів від сплати акцизного податку, будь-які нараховані акцизні податки, що належать до сплати у державі-члені призначення або скористався режимом відстрочення сплати акцизного податку відповідно до глави III.

3. Компетентні органи держави-члена відправлення надсилають сертифікованому відправнику звіт про отримання.
4. Акцизний податок, сплачений у державі-члені відвантаження, повинен бути відшкодований на вимогу та на підставі звіту про отримання, зазначеного у параграфі 1.

Стаття 38

Запасна процедура та відновлення під час відправлення

1. Як відступ від статті 36, якщо комп'ютеризована система недоступна в державі-члені відправлення, сертифікований відправник може розпочати переміщення підакцизних товарів за умови, що:
 - (a) товари супроводжуються запасним документом, який містить ті самі дані, що й спрощений попередній електронний адміністративний документ, зазначений у статті 35(1);
 - (b) сертифікований відправник інформує про це компетентні органи держави-члена відправлення до початку переміщення.

Держава-член відправлення може вимагати від сертифікованого відправника копію документа, згаданого в пункті (a) першого підпараграфу, перевірку державою-членом відправлення даних, зазначених у такій копії, та, якщо сертифікований відправник несе відповідальність за недоступність комп'ютеризованої системи, відповідну інформацію про причини такої недоступності до початку переміщення.

2. Як тільки буде відновлено доступність комп'ютеризованої системи сертифікований відправник повинен подати спрощений попередній електронний адміністративний документ відповідно до статті 36(1).

Одразу після перевірки даних, зазначених у спрощеному попередньому електронному адміністративному документі, відповідно до статті 36(2), якщо такі дані є дійсними, такий документ

замінює запасний документ, згаданий у пункті (а) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті. Стаття 36(3) та стаття 37 застосовується *mutatis mutandis*.

3. Копія запасного документа, зазначеного в пункті (а) першого підпараграфу параграфу 1, повинна зберігатися у записах сертифікованого відправника.

4. Якщо комп'ютеризована система недоступна в державі-члені відправлення, сертифікований відправник може змінити місце призначення товарів, як зазначено у статті 36(5), та щ передати про це інформацію компетентним органами держави-члена відправлення із використанням альтернативних засобів комунікації. Сертифікований відправник інформує компетентні органи держави-члена відправлення до ініціювання зміни пункту призначення. Параграфи 2 і 3 цієї статті застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 39

Запасні документи та відновлення даних — звіт про отримання

Якщо переміщення підакцизних товарів здійснюють згідно з умовами цієї секції та звіт про отримання не може бути подано до звершення переміщення підакцизних товарів відповідно до статті 37(1) або через недоступність комп'ютеризованої системи у державі-члені призначення, або через відсутність процедур, зазначених у статті 38(2), сертифікований одержувач, крім як у випадку обґрунтованих випадків, подає до компетентних органів держави-члена запасний документ, що містить ті самі дані, що і звіт про отримання, із зазначенням того, що переміщення завершилося.

Окрім випадків, коли звіт про отримання може бути негайно поданий сертифікованим одержувачем через комп'ютеризовану систему, як передбачено у статті 37(1), або крім як у належним чином обґрунтованих випадках, компетентні органи держави-члена призначення надсилають копію запасного документа, зазначеного у першому підпараграфі, компетентним органам держави-члена відправлення. Компетентні органи держави-члена відправлення надсилають копію звіту сертифікованому одержувачу або зберігають її для надання до нього доступу сертифікованому відправнику.

Одразу після відновлення доступності комп'ютеризованої системи в державі-члені призначення або виконання процедур, зазначених у статті 38(2), сертифікований одержувач подає звіт про отримання відповідно до статті 37(1). Стаття 37(2) та (3) застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 40

Альтернативні докази отримання

1. Незважаючи на статтю 39, звіт про отримання згідно зі статтею 37(1) вважається доказом того, що підакцизні товари було доставлено сертифікованому одержувачу.

2. Як відступ від параграфу 1, за відсутності звіту про отримання з причин, що відрізняються від зазначених у статті 39, компетентні органи держави-члена призначення можуть надавати альтернативний доказ доставлення підакцизних товарів шляхом надання підтвердження на основі належних доказів того, що відвантажені підакцизні товари досягнули свого пункту призначення.

Запасний документ, зазначений у першому параграфі статті 39, вважається належним підтвердженням для цілей першого підпараграфу цього параграфу.

3. Якщо компетентні органи держави-члена відвантаження прийняли підтвердження компетентних органів держави-члена призначення, воно має вважатися достатнім доказом того, що сертифікований одержувач виконав усі необхідні формальності та сплатив будь-які нараховані акцизні податки, що належать до сплати у державі-члені призначення.

Стаття 41

Відступ від зобов'язання використовувати комп'ютеризовану систему — спрощені процедури у двох чи більше державах-членах

За згодою всіх відповідних держав-членів та на встановлених ними умовах можуть бути встановлені спрощені процедури переміщення підакцизних товарів згідно з цією секцією між територіями двох або більше держав-членів.

Стаття 42

Переміщення товарів, випущених для споживання, між двома місцями на території тієї самої держави-члена через територію іншої держави-члена

1. Якщо підакцизні товари, вже випущені для споживання на території держави-члена, переміщують до місця призначення на території такої держави-члена через територію іншої держави-члена, застосовують такі вимоги:
 - (a) таке переміщення відбувається на підставі спрощеного електронного адміністративного документа, зазначеного у статті 35(1), за відповідним маршрутом;
 - (b) сертифікований одержувач засвідчує отримання товарів відповідно до правил, встановлених компетентними органами місця призначення;
 - (c) сертифікований відправник і сертифікований одержувач надають дозвіл на будь-які перевірки, які дадуть змогу відповідним компетентним органам переконатися, що товари були дійсно отримані.
2. Якщо підакцизні товари переміщують часто та регулярно відповідно до умов, зазначених у параграфі 1, відповідні держави-члени можуть за власною згодою та на визначених ними умовах спростити вимоги, зазначені в параграфі 1.

Стаття 43

Делегування повноважень та надання імплементаційних повноважень щодо переміщення товарів, що їх буде доставлено для комерційних цілей

1. Комісія повинна ухвалити делеговані акти відповідно до статті 51 щодо структури та змісту електронних адміністративних документів, обмін якими здійснюється через комп'ютеризовану систему для цілей статей 36 та 37, ►С1, та запасних документів, зазначених у статтях 38, 39 та 40 ◀, у контексті переміщення підакцизних товарів згідно з положеннями цієї секції.
2. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти щодо правил і процедур для обміну електронними адміністративними документами через комп'ютеризовану систему для цілей статей 36 і 37, та правил і процедур для використання запасних документів, зазначених у статтях 38, 39 та 40 у контексті переміщення підакцизних товарів згідно з положеннями цієї секції. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 52.

Секція 3

Дистанційний продаж

Стаття 44

Дистанційний продаж

1. Випущені для споживання на території однієї держави-члена підакцизні товари, придбані особою, яка не є авторизованим розпорядником складу, зареєстрованим одержувачем або сертифікованим одержувачем, що має осідок в іншій державі-члені та що не здійснює незалежної господарської діяльності, та які прямо чи опосередковано відправляє або транспортує на територію іншої держави-члена відправник, який здійснює незалежну господарську діяльність від його імені, підлягають оподаткуванню акцизним податком у державі-члені призначення.

2. У згаданому в параграфі 1 випадку зобов'язання зі сплати акцизного податку в державі-члені призначення виникає у момент постачання підакцизних товарів. Застосовні умови виникнення податкового зобов'язання та ставка акцизного податку повинні бути такими, що є чинними на дату виникнення такого податкового зобов'язання.

Акцизний податок сплачують відповідно до процедури, встановленої державою-членом призначення.

3. Особою, яка має зобов'язання зі сплати акцизного податку в державі-члені призначення, є відправник.

Однак держава-член призначення може дозволити відправнику призначити податкового представника, що має осідок у державі-члені призначення, як особу, відповідальну за сплату акцизного податку. Податкового представника повинен затвердити компетентний орган такої держави-члена. Держави-члени можуть передбачити, що у випадках, коли відправник або податковий представник не дотримується положень пункту (а) параграфа 4, відповідальним за сплату акцизного податку повинен бути одержувач підакцизних товарів.

4. Відправник або податковий представник повинні дотримуватися таких вимог:

- (а) перед відправленням підакцизних товарів зареєструватися у спеціально призначеному компетентному органі і надати йому гарантії оплати акцизного податку на умовах, встановлених державою-членом призначення;
- (б) сплатити акцизний податок у митниці, зазначений у пункті (а) після доставлення підакцизних товарів;
- (с) вести облік постачань підакцизних товарів.

Відповідні держави-члени можуть, на визначених ними умовах, спростити наведені вимоги шляхом укладення двосторонніх чи багатосторонніх договорів.

5. У випадку, зазначеному в параграфі 1, акцизний податок, нарахований у першій державі-члені, повинен бути відшкодований на вимогу відправника, якщо відправник або податковий представник дотримався процедур, викладених у параграфі 4.

6. Держави-члени можуть встановлювати спеціальні правила для застосування параграфів 1–5 до підакцизних товарів, на які поширюються спеціальні національні механізми розповсюдження.

Секція 4

Знищення та втрата

Стаття 45

Знищення та втрата

1. У ситуаціях, передбачених статтею 33(1) та статтею 44(1), у випадку повного знищення або безповоротної втрати підакцизних товарів під час їх транспортування територією держави-члена, що не є державою-членом, в якій вони були випущені для споживання, внаслідок непередбачуваних обставин або форс-мажору, або як наслідок дозволу на знищення товарів, наданого компетентними органами такої держави-члена, акцизний податок у такій державі-члені не стягують.

Для цілей цієї Директиви товари вважають повністю знищеними або безповоротно втраченими, якщо вони стають непридатними для використання як підакцизні товари.

2. У випадку часткової втрати внаслідок характеру товарів, що сталася під час їх транспортування на територію держави-члена, що не є державою-членом, у якій їх було випущено для споживання, у такій державі-члені акцизний податок не повинен нараховуватися, якщо сума втрати становить менше загального порогового значення часткової втрати для таких підакцизних товарів, визначеного

відповідно до статті 6(9), крім випадків, коли у держав-членів є обґрунтована причина на підозру в шахрайстві чи порушенні.

3. Компетентним органам держави-члена, де відбулося повне знищення або безповоротна втрата, або, якщо місце втрати визначити неможливо, компетентним органам держави-члена, де така повна або часткова втрата була виявлена, необхідно надати переконливі докази повного знищення або безповоротної втрати, повної або часткової, відповідних підакцизних товарів, зазначених у параграфі 1.

Якщо встановлено повне знищення або безповоротну втрату, повну або часткову, підакцизних товарів, після надання задовільного підтвердження подана відповідно до пункту (а) статті 35(2) або пункту (а) статті 44(4) гарантія повністю або частково вивільняється, залежно від випадку.

Секція 5

Порушення під час переміщення підакцизних товарів

Стаття 46

Порушення під час переміщення підакцизних товарів

1. Якщо під час переміщення підакцизних товарів відповідно до статті 33(1) або статті 44(1) сталося порушення на території держави-члена, що не є територією держави-члена, в якій вони були випущені для споживання, такі товари оподатковують акцизним податком, який стягує держава-член, де сталося порушення.

2. У випадку виявлення порушення під час переміщення підакцизних товарів відповідно до статті 33(1) або статті 44(1) на території держави-члена, що не є територією держави-члена, в якій вони були випущені для споживання, коли неможливо визначити, де саме сталося порушення, вважається, що порушення сталося в державі-члені, в якій його було виявлено і яка повинна стягнути акцизний податок.

Однак якщо до закінчення трирічного періоду з дати придбання підакцизних товарів буде встановлено, на території якої саме держави-члена фактично сталося порушення, повинні бути застосовані положення параграфа 1.

3. Акцизний податок сплачує особа, яка гарантувала його сплату відповідно до пункту (а) статті 35(2) або пункту (а) статті 44(4), а також будь-яка особа, причетна до порушення. Якщо декілька осіб мають зобов'язання зі сплати одного акцизного податку, вони несуть солідарну відповідальність за сплату такого боргу.

Компетентні органи держави-члена, в якій підакцизні товари були випущені для споживання, на вимогу відшкодовують акцизний податок або звільняють від його сплати, якщо він був стягнений у державі-члені, де відбулося або було виявлено порушення. Компетентні органи держави-члена призначення звільняють від зобов'язань за гарантією, наданою відповідно до пункту (а) статті 35(2) або пункту (а) статті 44(4).

4. Для цілей цієї статті «порушення» означає ситуацію, що виникає під час переміщення підакцизних товарів відповідно до статті 33(1) або статті 44(1), крім ситуації, про яку йдеться у статті 45, через яку переміщення підакцизних товарів або його частина не були належним чином завершені.

5. Відсутність реєстрації чи сертифікації однієї або всіх осіб, що беруть участь у переміщенні, всупереч положенням статті 33(1) або пункту (а) статті 44(4) або відсутність забезпечення згідно зі статтею 35(1) вважається порушенням. Параграфи 1–4 застосовуються відповідним чином, доки одержувач несе відповідальність за сплату акцизного податку відповідно до останнього речення статті 44(3).

ГЛАВА VI

Різне

Секція 1

Маркування

Стаття 47

Маркування

1. Без обмеження статті 6(2), держави-члени можуть вимагати, щоб підакцизні товари мали акцизні марки або національні ідентифікаційні позначки, які використовують для фіскальних цілей, під час їх випуску для споживання на їхній території або, у передбачених статтею 33(1) та статтею 44(1) випадках, коли вони потрапляють на їхню територію.

2. Будь-яка держава-член, яка вимагає використання акцизних марок або національних ідентифікаційних позначок, як зазначено в параграфі 1, повинна надати авторизованим розпорядникам складів інших держав-членів доступ до таких марок та позначок. Однак кожна держава-член може вимагати, щоб доступ до таких марок та позначок був наданий податковому представнику, уповноваженому компетентними органами відповідної держави-члена.

3. Без обмеження будь-яких положень, що їх можуть встановити держави-члени з метою забезпечення належного виконання цієї статті та запобігання будь-якому ухиленню, уникненню чи зловживанню, держави-члени повинні забезпечити, щоб акцизні марки або національні ідентифікаційні позначки, передбачені параграфом 1, не перешкоджали вільному переміщенню підакцизних товарів.

Якщо такі марки або позначки наносять на підакцизні товари, будь-яка сума, яку було сплачено або гарантовано для отримання таких марок або позначок, окрім зборів за їх видачу, повинна бути відшкодована або повернута або від її сплати повинно бути звільнено державою-членом, яка їх видала, якщо зобов'язання зі сплати акцизного податку виникло і акцизний податок було стягнуто в іншій державі-члені.

Однак держава-член, яка видала такі марки або позначки, може передбачити можливість відшкодування чи повернення сплаченої суми або звільнення від сплати гарантованої суми за умови надання її компетентним органам переконливих доказів того, що вони були видалені або знищені.

4. Акцизні марки або національні ідентифікаційні позначки, передбачені параграфом 1, є дійсними в державі-члені, що їх видала. Однак держави-члени можуть взаємно визнавати такі марки або позначки.

Секція 2

Малі виробники вина

Стаття 48

Малі виробники вина

1. Держави-члени можуть звільнити малих виробників вина від вимог статей 14–31 та інших вимог, що стосуються переміщення і контролю. Якщо такі малі виробники самостійно здійснюють операції у межах Союзу, вони повинні інформувати про це відповідні органи та дотримуватися вимог, встановлених Делегованим регламентом Комісії (ЄС) № 2018/273 (³).

2. Якщо малі виробники вина звільнені від вимог відповідно до параграфа 1, одержувач повинен повідомити компетентні органи держави-члена призначення про отримані постачення вина шляхом

надання документа, що його вимагає Делегований регламент (ЄС) № 2018/273, або шляхом покликання на нього.

3. Для цілей цієї статті «малий виробник» означає виробника, який виробляє в середньому менше 1 000 гл вина на виноробний рік на основі даних про середнє річне виробництво за принаймні три послідовні виноробні роки, відповідно до статті 2(3) Делегованого регламенту (ЄС) 2018/273.

Секція 3

Запаси для морських і повітряних суден

Стаття 49

Запаси для морських і повітряних суден

До ухвалення Радою положень Союзу щодо запасів для морських і повітряних суден, держави-члени можуть продовжити застосовувати свої національні положення, що стосуються звільнення від оподаткування таких запасів.

Секція 4

Особливі режими

Стаття 50

Особливі режими

Держави-члени, які уклали Договір про відповідальність за будівництво або обслуговування транскордонного мосту, можуть ухвалити інструменти, що відступають від положень цієї Директиви, щоб спростити процедуру справляння акцизного податку на підакцизні товари, які використовують для будівництва й обслуговування такого мосту.

Для цілей таких інструментів міст і будівельні майданчики, зазначені в Договорі, вважають частиною території держави-члена, яка відповідає за будівництво або обслуговування мосту згідно з Договором.

Відповідні держави-члени повідомляють про такі інструменти Комісію, яка інформує про них інші держави-члени.

ГЛАВА VII

Здійснення делегованих повноважень та процедура комітету

Стаття 51

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надані Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження на ухвалення делегованих актів, зазначених у статті 6(10), статті 29(1) та статті 43(1), надані Комісії на невизначений період з 20 лютого 2020 року.
3. Рада має право у будь-який час відкликати делеговані повноваження, вказані в статті 6(10), статті 29(1) та статті 43(1). Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Таке рішення набуває чинності на наступний день після його опублікування в *Офіційному*

віснику Європейського Союзу або з пізнішої дати, вказаної у ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений на підставі статті 6(10), статті 29(1) та статті 43(1), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо Рада не висловила жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати надання зазначеного акта Раді, або якщо до закінчення такого періоду Рада повідомила Комісії, що вона не матиме заперечень. Такий період продовжують іще на два місяці за ініціативою Ради.

Стаття 52

Процедура комітету

1. Комісії надає допомогу Комітет з акцизного податку. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

ГЛАВА VIII

Звітування, перехідні та прикінцеві положення

Стаття 53

Звітування щодо імплементації цієї Директиви

Кожні п'ять років Комісія повинна подавати звіт про імплементацію цієї Директиви Європейському Парламенту й Раді. Перший такий звіт повинен бути поданий щонайпізніше через три роки після дати застосування цієї Директиви.

Серед іншого, у першому звіті має бути надано оцінку досвіду застосування та впливу національних положень, ухвалених та впроваджених відповідно до статті 32, беручи до уваги відповідні підтвердження впливу таких положень на транскордонну торгівлю, шахрайство, ухилення від сплати податків, розмивання податкової бази, зловживання, належне функціонування внутрішнього ринку та громадське здоров'я.

Держави-члени на вимогу передають Комісії відповідну доступну інформацію, необхідну для складання звіту.

За потреби, звіт повинен супроводжуватися законодавчою пропозицією.

Стаття 54

Перехідні положення

Держави-члени дозволяють приймання підакцизних товарів з використанням формальностей, визначених у статтях 33, 34 та 35 Директиви 2008/118/ЄС до 31 грудня 2023 року.

Повідомлення, зазначені у статтях 21(5) цієї Директиви, можуть подаватися із використанням інших засобів, крім комп'ютеризованої системи, до 13 лютого 2024 року.

Стаття 55

Транспозиція

1. До 31 грудня 2021 року держави-члени ухвалюють закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для досягнення відповідності положенням статей 2, 3, 6, 12, 16, 17, статей 19–22, статей 25–29, статей 33–46, та статей 54 і 55 та статті 57. Вони негайно надсилають Комісії текст таких інструментів.

Відповідно до статті 54, вони повинні застосовувати такі інструменти з 13 лютого 2023 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити зауваження про те, що покликання в наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на Директиву, скасовану цією Директивою, необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено і така заява має бути сформульована.

2. Держави-члени повинні передати Комісії текст основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 56

Скасування

Директиву 2008/118/ЄС зі змінами, внесеними актами, зазначеними у частині А додатка I, скасовано з 13 лютого 2023 року без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції до національного права та дат застосування директив, зазначених у частині В додатка III.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву та читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку II.

Стаття 57

Набуття чинності та застосування

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Статті 1, 4, 5, статті 7–11, статті 13–15, статті 18, 23, 24, статті 30–32, статті 47–53, стаття 56 та стаття 58 застосовуються з 13 лютого 2023 року.

Стаття 58

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

СКАСОВАНА ДИРЕКТИВА З ПЕРЕЛІКОМ НАСТУПНИХ ЗМІН ДО НЕЇ

(як зазначено у статті 56)

Директива Ради 2008/118/ЄС	(ОВ L 9, 14.01.2009, с. 12)
Директива Ради 2010/12/ЄС	(ОВ L 50, 27.02.2010, с. 1)

Договір про вступ Хорватії	(ОВ L 112, 24.04.2012, с. 10)
Директива Ради 2013/61/ЄС	(ОВ L 353, 28.12.2013, с. 5)
Директива Ради (ЄС) 2019/2235	(ОВ L 336, 30.12.2019, с. 10)

ЧАСТИНА В

КІНЦЕВІ ТЕРМІНИ ТРАНСПОЗИЦІЇ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ДАТИ ЗАСТОСУВАННЯ

(як зазначено у статті 56)

Директива	Термін транспозиції	Дата застосування
2008/118/ЄС	01 січня 2010 року	01 квітня 2010 року
2010/12/ЄС	01 січня 2011 року	
2013/61/ЄС	01 січня 2014 року	
(ЄС) 2019/2235	30 червня 2022 року	01 липня 2022 року

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 2008/118/ЄС	Ця Директива
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 6(1)
Стаття 3(1), (2) та (3)	Стаття 2(1), (2) і (3)
Стаття 3(4)	—
—	Стаття 2(4)
Стаття 4, вступна частина	Стаття 3, вступна частина
Стаття 4, пункти (1)–(5)	Стаття 3, пункти (1)–(5)
Стаття 4, пункт (6)	—
Стаття 4, пункт (7)	Стаття 3, пункт (6)
Стаття 4, пункт (8)	Стаття 3, пункт (7)
—	Стаття 3, пункт (8)
Стаття 4, пункти (9)–(11)	Стаття 3, пункти (9)–(11)
—	Стаття 3, пункти (12) та (13)
Стаття 36(1), другий підпараграф	Стаття 3, пункт (14)

–	Стаття 3, пункти (15) та (16)
Стаття 5(1) та (2)	Стаття 4(1) та (2)
Стаття 5(3), вступна частина	Стаття 4(3), вступна частина
Стаття 5(3)(a)–(e)	Стаття 4(3)(a)–(e)
Стаття 5(3)(f) та (g)	–
Стаття 5(4), (5) та (6)	Стаття 4(4), (5) та (6)
Стаття 6	Стаття 5
Стаття 7(1)–(3)	Стаття 6(2)–(4)
Стаття 7(4), перший підпараграф	Стаття 6(5)
Стаття 7(4), другий підпараграф	Стаття 6(6)
Стаття 7(4), третій підпараграф	Стаття 6(9), перший підпараграф
Стаття 7(5)	–
–	Стаття 6(7)
–	Стаття 6(8)
–	Стаття 6(9), другий підпараграф
–	Стаття 6(10)
Стаття 8	Стаття 7
Стаття 9	Стаття 8, перший та другий підпараграфи
–	Стаття 8, третій підпараграф
Статті 10–12	Статті 9–11
Стаття 13(1)	Стаття 12(1)
Стаття 13(2)	–
–	Стаття 12(2) та (3)
Стаття 13(3)	Стаття 12(4)
Стаття 14(1), (2) та (3)	Стаття 13(1), (2) та (3)
Стаття 14(4)	–
Стаття 14(5)	Стаття 13(4)
Статті 15 та 16	Статті 14 та 15
Стаття 17(1), вступна фраза	Стаття 16(1), вступна фраза
Стаття 17(1)(a), вступна фраза	Стаття 16(1)(a), вступна фраза
Стаття 17(1)(a)(i)–(iv)	Стаття 16(1)(a)(i)–(iv)
–	Стаття 16(1)(a)(v)
Стаття 17(1)(b)	Стаття 16(1)(b)
–	Стаття 16(2) та (3)
Стаття 17(2)	Стаття 16(4)
Стаття 17(3)	Стаття 16(5)

Стаття 18(1)	Стаття 17(1)
–	Стаття 17(2)
Стаття 18(2)	Стаття 17(3)
Стаття 18(3), перше речення	Стаття 17(4)
Стаття 18(4)	Стаття 17(5)
Стаття 18(3), друге речення	Стаття 17(6)
Стаття 19	Стаття 18
Стаття 20(1)	Стаття 19(1)
Стаття 20(2)	Стаття 19(2)(a) та (b)
–	Стаття 19(2)(c)
Стаття 21(1)–(4)	Стаття 20(1)–(4)
Стаття 21(5)	Стаття 21(1)
Стаття 21(6)	Стаття 20(5)
Стаття 21(7)	Стаття 20(6)
Стаття 21(8)	Стаття 20(7), перше речення
–	Стаття 20(7), друге речення
–	Стаття 21(2)–(5)
Стаття 22	Стаття 22(1) та (2)
–	Стаття 22(3)
Стаття 23, перший параграф, вступний текст	Стаття 23(1), вступні слова
Стаття 23, перший параграф, пункт 1	Стаття 23(1)(a)
Стаття 23, перший параграф, пункт 2	Стаття 23(1)(b)
Стаття 23, перший параграф, пункт 3	Стаття 23(1)(c)
Стаття 23, другий параграф	Стаття 23(2)
Стаття 24	Стаття 24
Стаття 25(1)	Стаття 25(1)
–	Стаття 25(2)
Стаття 25(2)	Стаття 25(3), перший підпараграф
Стаття 25(3)	Стаття 25(3), другий підпараграф
Стаття 26(1) та (2)	Стаття 26(1) та (2)
Стаття 26(3)	–
Стаття 26(4) та (5)	Стаття 26(3) та (4)
–	Стаття 26(5)
Стаття 27	Стаття 27
Стаття 28(1)	Стаття 28(1)
Стаття 28(2), перший та другий підпараграфи	Стаття 28(2) та (3)

–	Стаття 28(4)
Стаття 28(2), третій підпараграф	Стаття 28(5)
Стаття 29	Стаття 29
Стаття 30	Стаття 30
Стаття 31	Стаття 31
Стаття 32	Стаття 32
Стаття 33(1)	Стаття 33(1) та (2)
–	Стаття 33(3) та (4)
Стаття 33(2)	Стаття 33(5)
Стаття 33(3) та (4)	–
–	Стаття 34(1) і (2)
Стаття 33(5)	Стаття 34(3)
Стаття 33(6)	Стаття 37(4)
Стаття 34(1)	Стаття 35(1)
Стаття 34(2)(а), (b) та (с)	Стаття 35(2)(а), (b) та (с)
Стаття 34(2), другий підпараграф	–
–	Стаття 35(3)–(8)
–	Статті 36–41
Стаття 35	Стаття 42
–	Стаття 43
Стаття 36(1), перший підпараграф	Стаття 44(1)
Стаття 36(1), другий підпараграф	Стаття 3, пункт (14)
Стаття 36(2)–(6)	Стаття 44(2)–(6)
Стаття 37(1), перший підпараграф	Стаття 45(1) перший підпараграф
–	Стаття 45(1), другий підпараграф
–	Стаття 45(2)
Стаття 37(1), другий підпараграф	Стаття 45(3), перший підпараграф
Стаття 37(1), третій підпараграф	Стаття 45(3), другий підпараграф
Стаття 37(2)	–
Стаття 38	Стаття 46(1)–(4)
–	Стаття 46(3), перший підпараграф, друге речення
–	Стаття 46(5)
Стаття 39	Стаття 47
Стаття 40	Стаття 48
Стаття 41	Стаття 49

Стаття 42	Стаття 50
—	Стаття 51
Стаття 43	Стаття 52
Стаття 44	—
—	Статті 53 та 54
Статті 45 та 46	—
Стаття 47	Стаття 56
Стаття 48	Стаття 55
Стаття 49	Стаття 57
Стаття 50	Стаття 58
—	Додаток I
—	Додаток II

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 09 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу (ОВ L 269, 10.10.2013, с. 1), зі змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2339 від 14 грудня 2016 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу, щодо товарів, які тимчасово залишили митну територію Союзу морем чи повітрям (ОВ L 354, 23.12.2016, с. 32).

(²) Регламент Ради (ЄС) № 389/2012 від 02 травня 2012 року про адміністративну співпрацю у сфері акцизних податків та про скасування Регламенту (ЄС) № 2073/2004 (ОВ L 121, 08.05.2012, с. 1).

(³) Делегований регламент Комісії (ЄС) 2018/273 від 11 грудня 2017 року про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 про систему дозволів на виноградні насадження, реєстр виноградників, супровідні документи та сертифікацію, реєстр прибуттів і вибуттів, обов'язкові декларації, повідомлення та публікацію нотифікованої інформації, а також про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1306/2013 в частині відповідних перевірок і санкцій, про внесення змін до регламентів Комісії (ЄС) № 555/2008, (ЄС) № 606/2009 та (ЄС) № 607/2009 та про скасування Регламенту Комісії (ЄС) № 436/2009 і Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2015/560 (ОВ L 58, 28.02.2018, с. 1).